

Evangelium — da grebes han af en knugende Fornemmelse af, at alle Menneskeaaandens Kampe for Sandheds Erkendelse var et frugtesløst Op og Ned, at Gud i sin Usynlighed spottede alle Efterstræbelser og omstyrtede alle Babelstaarne, indtil Evighedens Time slog.

Han havde nu kun ét Haab tilbage: det andet Liv. Derfor var han saa taknemmelig for den Ubemærkethed, hvori han fik Lov til at leve. Her i sin Haves tjørneomhegnede Fred, kun faa Skridt fjernet fra det Sted, hvor hans Grav skulde graves, følte han sig som allerede halvt tilhørende Aandernes Verden. Og hver Dag var det hans Bøn til Gud, at han dog vilde tage ham op til sig og stille hans Længsel efter Klarhed, Fred og den evige Uomskiftelighed.

Dér sad han nu paa denne solrige Eftermiddag hensunken i Tanker under den minderige Blodbøg. Hans Hænder laa foldede i Skødet, og han havde lukket Øjnene for at lade Sjælen være alene med sine overjordiske Drømme.

Et Stykke borte fra ham gik hans Svigerinde frem og tilbage paa Grusstien langsmed Havehegnet. Frk. Katinka Gude var — ligesom Pastor Mommers afdøde Hustru — en Halvsøster til Fru Lene Gylling, med hvem hun dog ikke havde